FOOTBALL

România şi-a luat o strălucită revanşă

Bindea (2), Schileru şi Sepi sunt autorii punctelor româneşti. Pentru Polonia a marcat Pazurek

20.000 de spectatori au aplaudat pe cei 11 jucători învingători

Victoria de eri a României a consacrat o formulă : 8 români, 3 străini. Până la matchul cu Polonia, opinia publică românească era îndreptăţită să accepte sau să refuze proporţionalitatea aceasta, experimentată la cele două din urmă Balcaniade, la Atena şi la Sofia. De două ori a decepţionat. Prima oară, era şi logic să nu dea rezultatul scontat de iniţiatorii ei. A doua oară, n'a dat roade pentrucă a fost greşit aplicată.

In matchul de eri, acei cari au văzut în ideea românizării TREPTATE a echipei naţionale cheia progresului nostru, au avut satisfacţia unei victorii reconfortante. De multă vreme lipsea footballului românesc confirmarea vitalităţii sale proprii. Eri a avut-o din plin, deşi împrejurările au fost potrivnice : vântul puternic şi gerul aspru au anihilat în bună măsură însufleţirea pe care este logic s'o aibe o echipă a cărei componenţă numără 8 jucători români.

Partida de eri a avut aşa dar un obiectiv precis: examinarea formulei unei echipe quasi-româneşti, în faţa publicului românesc. Această legătură, între jucători şi spectatori, nu este lipsită de sens. O echipă românească pusă să apere culorile naţionale cu suportul minim al celor 3 jucători minoritari, nu poate da randament complet, decât în faţa unui public românesc. Şi iată de ce. Cei 8 jucători puşi să schimbe structura echipei, aduc un aport sufletesc în proporţie mult mai mare decât tehnic. Nu înseamnă însă că tehnica va fi copleşită în această ambianţă, pentrucă, chiar cu excepţia jucătorilor rău selecţionaţi, nici unul din jucătorii români selecţionabili nu este străin de technica footballului practicat de minoritarii de clasă. Coeficientul principal fiind însă avântul, este perfect logic ca această calitate să se poată manifesta mai uşor în faţa unui public pornit să susţină cu entuziasm şi în orice împrejurări jucătorii săi favoriţi.

Faptul că am rupt tradiţia ghinionului printr'o victorie nelipsită de semnificaţie, va avea fără îndoială drept consecinţă imediată, perseverarea pe drumul pe care s'a pornit.

Noi avem mulţumirea că am preconizat metamorfozarea treptată la care s'a ajuns în partida de eri. Principiul câştigat poate fi considerat drept piatră de hotar, pentrucă el întăreşte credinţa tuturor acelora cari urmăresc cu sinceritate promovarea footballului omănesc că avem jucători născuţi şi crescuţi în ţară, capabili să alcătuiască o bună echipă reprezentativă românească.

FRIGUL A DENATURAT JOCUL

Deşi în alcătuirea de eri cele două echipe erau sortite să facă un joc spectaculos, un joc iute care să placă, ele n'au reuşit acest lucru decât în prima repriză. Şi asta numai atunci când au putut să înfrunte cu succes frigul aspru care pătrundea până în oase. După pauză însă, când rezeva caloriilor naturale se epuizase, jucătorii au părut anchilozaţi. Atât românii, cât şi polonezii. Nesiguranţa controlului pe balon ca şi incertitudinea constantă a majorităţii liniilor de acţiune, au de natural jocul. In comparaţie cu prima repriză, cea de a doua a fost mediocră. N'a reuşit să menţină încordată atenţia spectatorilor, decât în momentele în cari se putea înfiripa câte o fază în faţa porţilor. Restul timpului, balonul trecea dintr'un câmp în altul, fără să poată rămâne prea multă vreme în posesia vreuneia din echipe. O supralicitare continuă între jucători de a se debarasa de un balon care devenea incomod.

In prima repriză în schimb, când România a avut vântul în faţă, când controlul balonului era mai uşor şi când jucătorii noştri încă mai puteau rezista frigului, jocul a avut momente de technică intensă, momente în stare să stârnească entuziasmul.

In această repriză, echipa noastră naţională a trecut examenul definitiv despre care aminteam la început. Jucătorii, deşi nesudaţi cu desăvârşire, pentrucă nimeni nu s'a gândit să le ofere posibilitatea chiar a unui simulacru de omogenizare, au făcut un adevărat joc de echipă. Acţiuni gradate cu inteligenţă, la centru ca şi pe aripi şi o susţinere eficace, în ofensivă ca şi în apărare, de una din cele mai bune linii de mijlocaşi pe care am avut-o până acum, nu puteau să fie decât factorii esenţiali ai unui joc de bună calitate.

Mijlocaşii, cheia succesului

Victoria noastră poate fi considerată, în primul rând, opera mijlocaşilor, între cari Szanizlo s'a dovedit un virtuos. Aprecierea nu este exagerată. Jucătorul din Arad, care a fost eri cel mai bun de pe teren, posedă în egală măsură toate calităţile mijlocaşului de mare clasă. Sub impulsul jocului de subtilă technică pe care l-a desfăşurat într'un tempo egal dela început până la sfârşit, ceilalţi doi mijlocaşi au căutat şi au reuşit în mare măsură, să ţină trena impusă de el. Deheleanu în special, a avut momente în cari a jucat fără greşală, fiind aproape egal partenerului său. Iar Eisenbeisser, ale cărui obligaţii au fost scăzute serios în compania unor parteneri în excelentă dispoziţie de joc, a menţinut o unitate admirabilă în linia de bază a echipei.

Graţie ei am învins eri. Cu o linie de mijlocaşi mai slabă, victoria n'ar fi fost desigur atât de netă. In continuă mişcare, veşnic peste adversari, în luptă activă în atac caşi în apărare, cei trei mijlocaşi au fost dinamul care a acţionat clipă cu clipă angrenajul întregei echipe. Graţie lor, apărarea n'a fost prea mult hărţuită, Creţeanu, Sfera şi Albu fiind mereu în posibilitatea de a degaja terenul fără dificultăţi prea mari. Iar înaintarea a avut mingi suficiente pentru a putea înjgheba, în special în decursul primei reprize, acţiuni de toată frumuseţea.

POLONEZII AU TRAS MAI PUŢIN LA POARTA

Echipa Poloniei, cu jucători consacraţi şi căliţi în dispute mari dealungul anilor, n'a făcut impresia excelentă de altă dată. Siguranţa pe balon, atât cât a fost posibilă, n'a lipsit unor jucători ca Martyna, Albansky şi Codlarcek. Echipa, în general, n'a dat randamentul aşteptat. Combinaţii prea mult prelungite şi lovituri prea rare la poartă. Aceasta este cauza sterilităţii unei echipe pe care am văzut-o de multe ori jucând mai bine ca eri.

Nu e vorbă, vina înfrângerii nu o au numai înaintaşii. Răspunzători sunt în bună măsură şi fundaşii, cari au făcut greşala fundamentală de a juca în linie, cel puţin două treimi din durata jocului. Ambii sunt jucători de clasă necontestată şi de aceia reproşuri de asemenea natură par ilogice. Totuşi realitatea asta a fost: Martyna şi Domiek, au stat mereu unul lângă altul, ceiace a permis liniei noastre de mijlocaşi să pună cu regularitate matematică în bună poziţie de shot, pe aproape toţi înaintaşii.

Jucătorii noştri

N'au jucat, evident, la fel de bine, în ambele reprize. Au avut scăderi cari au alternat şi reveniri la fel.

CREŢEANU n'a fost pus prea des în situaţia de a trebui să intervină. Ori de câte ori însă a fost nevoit să joace, a dovedit calităţi excelente: ochi sigur, plasament precis. Trebue însă să acorde mai multă importanţă principiului că balonul odată prins, nu mai trebue lăsat din mâini. In linii generale a corespuns aşteptărilor.

SFERA, bun. A avut fericita inspiraţie de a juca fără artificii de ordin atletic. N'a făcut decât ceiace trebue să facă un fundaş conştient: a degajat când s'a ivit ocazia şi a susţinut acţiunile lui Albu, atunci când a fost necesar. Sfera s'a dovedit un fundaş pe care se poate bune bază.

ALBU a dovedit odată mai mult că este indispensabil echipei naţionale. Ori cât de slab ar juca în campionat, ori câte defecte ar vădi în echipa sa de club, odată pus să joace în echipa naţională, devine jucătorul fără cusur. Aşa cum a fost eri. Un shot precis fără devieri, de predilecţie pe aripi — aşa cum scrie la carte — un joc cu capul eficace şi un plasament în scară, instinctiv. Iată calităţi cari fac din Albu jucătorul de necesitate inexorabilă pentru orice echipă reprezentativă a României.

DEHELEANU a revenit la forma care l-a consacrat. Vioi, cu ochii ţintă la adversarul direct, fiind totuşi în inima întregii desfăşurări a activităţii, n'a făcut nici o greşală. A fost la fel de bun în apărare ca şi în atac. Dacă Bindea a avut prilejul să se releve şi să fie pus în valoare, deşi avea în faţă adversari puternici, aceasta i se datorează exclusiv lui Deheleanu. Jocul său subtil, a găsit întotdeauna golurile prin cari să strecoare balonul şi odată cu el pe Bindea. Alegerea lui a fost o fericită inspiraţie a comisiei de selecţie.

EISENBEISSER, între cei doi mărginaşi, a făcut mai mult decât era de aşteptat. Activ, mereu după balon, a făcut o singură greşală: a servit mult prea pe sus. Ori, pe vânt, este lucru elementar că balonul nu poate fi stăpânit decât atunci când este purtat pe jos. N'a perseverat însă în această greşală, astfel că în ansamblu jocul său a lăsat o impresie bună.

SZANISZLO care este azi cel mai bun mijlocaş din ţară şi care s'a dovedit eri de neînlocuit în echipa naţională, a desfăşurat toată gama jucătorului de clasă: stăpânire desăvârşită a balonului, marcaj care răpeşte adversarului direct posibilitatea de a continua acţiunea începută, alimentare continuă şi fără greşală a aripei respective şi — evident — suplinirea la nevoe, a mijlocaşului centru şi chiar a fundaşului de pe partea sa.

Din nefericire însă, jucătorul care ar fi trebuit să tragă foloasele directe, Dobay, n'a ştiut să exploateze situaţiile.

BINDEA, în vervă de zile bune. I-au reuşit toate driblingurile. Iar centrările precise, înfruntând capriciile vântului printr'o dozare bună a efectului, au găsit cu regularitate oameni cari să le reia Păcat însă că n'a reuşit — noi credem că nici n'a încercat vreodată — să se debaraseze de cunoscutele sale gium buşlucuri asportive ca şi de mania provocării incidentelor inutile.

Şi cât este diminuat talentul înnăscut al acestui jucător, de fapte cari nu au nimic comun cu sportul.

Eri a fost cel mai bun înaintaş al nostru.

SCHILERU a debutat în echipa naţională cu succes. N'a avut trac şi ca atare n'a comis greşeli esenţiale (o intervenţie greşită sau un shot ratat, nu intră în această categorie). Dacă ar fi făcut cel puţin un antrenament serios cu partenerii săi de eri (ceiace a fost Joi la O. N. E. F. numai antrenament nu s'a putut numi), ar fi putut realiza mai mult decât a făcut.

SEPI, senator de drept în echipa naţională, este selecţionat în orice împrejurări. Fie că are «formă», fie că a uitat de când n'a mai întâlnit-o. Eri de exemplu, aniversa o jumătate de an de când n'a mai jucat bine. Fie în echipa sa de club, fie în echipa naţională.

A jucat greoi, mai greoi ca oricând şi ca întotdeauna, aşteptând cu regularitate balonul cu spatele spre adversar. Cum poţi urmări jocul din această poziţie ? Cum poţi şti cine te atacă şi cum poţi evita să ţi se ia balonul, în eventualitatea că reuşeşti, din această poziţie, să intri în posesia lui ? Că a reuşit şi lucruri frumoase, nu trebue să mire, pentrucă cine a jucat odată bine — şi Sepi a fost jucător de clasă — are reveniri sporadice cari amintesc trecutul îndepărtat.

PETEA VALCOV n'a jucat prost în prima repriză. A făcut greşeli — în cea de a doua — şi n'a excelat în precizie atunci când avea balonul şi trebuia să-şi pună în valoare adversarii. In ceiace priveşte conceptia de joc, plasamentul şi posibilitatea de reţinere a balonului, n'a fost inferior niciunuia din partenerii săi.

BARATKY, introdus 20 minute în locul lui Petea Vâlcov, n'a făcut absolut nimic. Nu-i venea la îndemână jocul nici unuia dintre parteneri. A jucat mult prea mult înapoi, ezitând să facă naveta dela apărare la înaintare. Trecerea sa prin echipă n'a lăsat urme...

DOBAY, mult sub aşteptări. Vesnic încurcat printre picioarele adversarului direct, n'a reuşit decât foarte rar să-l depăşească. A avut şi ocazii clare de marcat; a tras însă cu totul în altă parte decât ar fi trebuit. Centrările sale, prea înapoi. Nu s'a înţeles cu Petea Vâlcov.

JUCATORII POLONEZI

Am arătat la începutul acestor rânduri calităţile lor în linii generale. Ca individualităţi s'au evidenţiat: **Martyna**, un fundaş masiv, peste care nu se trece prea uşor, sigur pe balon şi capabil să deposedeze pe cel mai fin dribbleur. A avut însă momente de derută, mai ales atunci când se găsea pe aceiaşi linie cu **Domiec**. Apoi, mijlocaşul dreapta **Kotlarczyk II**, un element de mare clasă, care a ţinut serios în frâu pe Dobay. Aripa dreaptă **Piec**, deşi a avut ca adversar pe Szaniszlo II, a fost, în unele împrejurări, cel mai bun jucător polonez.

Din rest au eşit în evidenţă **Pazurek** şi **Dytko**.

ARBITRUL

D. Rujici a condus fără greşală. A aplicat cu tact legea avantajului, a văzut tot şi a penalizat tot. In general un arbitru care a mulţumit deopotrivă pe jucători şi pe spectatori.

L. ROŞIANU

Cum s'a desfăşurat matchul

Partida cronometrată. Cum s'a marcat

Prima intră pe teren echipa polonă, în complet roşu. Urmează echipa română în tricouri roşii, chiloţi albaştri. Până la urmă, oaspeţii rămân în tricouri albe şi la dispoziţiile transmise prin fluer de arbitrul Rujici, ordinea de bătae e luată în următoarele formaţii:

POLONIA: Albansky, Martyna, Domiec, Kotlarczyk II, Kotlarczyk I, Dytko, Pyec, Matyas, Smockzek. Pazurek, Kisielinsky.

ROMANIA: Creţeanu, Sfera, Albu, Deheleanu, Fredi, Szanislo, Bindea, Schileru, Sepi, Vâlcov III, Dobai.

Polonezii aleg terenul, jucând cu vântul în spate şi soarele în faţă. Alegere foarte judicioasă deoarece inconvenientul «soarelui» e anihilat de imposibilitatea de a se juca pe sus.

Românii au balonul. Şi la ora 15 precis, mingea porneşte pentru prima oară dela centru.

Schileru debutează ca internaţional marcând

Minutul 1. Sepi lasă mingea lui Fredi care trimite imediat la Petea. Stop, şi deschidere la timp servită lui Dobai, a cărui centrare nu e interceptată după intenţie lui Kotlarczyk I. Schileru, atent, urmăreşte faza şi când Albansky încearcă să clarifice, se aruncă în balon trimiţând sub bară.

România — Polonia 1-0

Au trecut numai 30 de secunde. Dela centru, polonii trec în atac, pe stânga, unde obţin numai «out» de tuşă. Mingea revine la Kisielinsky care trage în Deheleanu. In mâna acestuia mai bine zis. Hands.

Bate tot el şi Albu respinge sigur.

Minutul 2. — Se joacă în terenul nostru. Ca să pună capăt unei prelungite insistenţe, Sfera paseză cu capul lui Creţeanu.

Minutul 3. — Degajarea e interceptată de Sepi care întoarce scurt la Bindea. Liber, extremul drept demarează terminând cu un shot alături.

Minutul 4, cunoaşte un nou atac al polonezilor. Albu acordă corner pe care Pbec îl bate afară.

Minutul 5. — Atacul polon persistă. Apărarea României beneficiază însă de un calm oportun. Fredi dă înapoi lui Albu care e nevoit să respingă din picioarele rapide ale lui Matyas.

Românii trec în atac. Fredi deposedează pe Smoczek şi pasează lui Petea care trimite pe sus lui Sepi. O lovitură uşoară de cap plasează mingea în picioarele lui Schileru care, dela 16 metri, greşeşte cu mult ţinta.

Minutul 6. — Polonia ameninţă

(Continuare în pag. 5-a)

Deheleanu trimite înapoi lui Creţeanu

Echipa Poloniei

Spălatul pe dinţi seara mai important decât dimineaţa!

Fiindcă resturile de mâncare printre dinţi încep să fermenteze în temperatura gurei tocmai în timpul nopţii, provocând astfel caria dinţilor. De aceea spălaţi-vă dinţii mai ales seara ceva mai insistent.

Şi nu uitaţi: 3 puncte constitue avantajele Kalodontului şi deci ale unei bune îngrijiri a dinţilor:

1. Spuma cea fină a săpunului special pentru dinţi curăţă temeinic dantura până şi în locurile inaccesibile pentru peria de dinţi;
2. Conţine o substanţă extrem de fină având proprietatea de a lustrui smaltul dentar fără de a-l ataca;
3. Oleatul sulforicinic după formula d-rului Bräunlich îndepărtează treptat piatra periculoasă pentru dinţi, împiedecând-o să se formeze din nou.

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINŢI